

Język polski, poziom podstawowy, klasa trzecia

Nauczyciel: mgr Agata Sekuła

Technikum 5-letnie po szkole podstawowej

PODRECZNIK:

Ponad słowami 2 część 1 i 2. Podręcznik do języka polskiego dla liceum ogólnokształcącego i technikum. Zakres podstawowy i rozszerzony.

Małgorzata Chmiel, Anna Cisowska, Joanna Kościerzyńska, Helena Kusy, Aleksandra Wróblewska

Nr dopuszczenia: 1014/3/2020 (część I)

1014/4/2020 (część II)

PROGRAM:

Barbara Łabęcka, *Ponad słowami Program nauczania języka polskiego w liceum ogólnokształcącym i technikum od roku szkolnego 2019/2020*

Uczeń celujący spełnia warunki na ocenę bardzo dobrą oraz:

- twórczo rozwija swoje zdolności;
- umie samodzielnie zdobywać wiadomości;
- systematycznie wzbogaca swą wiedzę przez czytanie książek i artykułów;
- samodzielnie wykonuje pomoce, które można wykorzystać na lekcji;
- umie syntetyzować, wyjaśniać związki społeczno-polityczne, historyczne i kulturowe oraz odnajdywać je w dziełach literackich;
- samodzielnie rozwiązuje zadania problemowe;
- wnikliwie interpretuje teksty, udziela pogłębionych odpowiedzi na zadany temat;
- bierze udział w konkursach oraz olimpiadach przedmiotowych.

Kompozycja i język wypowiedzi jak na ocenę bardzo dobrą.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który poza wiedzą i umiejętnościami na niższe od bardzo dobrej oceny, powinien umieć: analizować, syntetyzować i oceniać zjawiska literackie i kulturowe poznane w toku nauki w szkole.

Oznacza to, że:

- umie określić i wskazać związki omawianych epok romantyzm (I półrocze, romantyzm i pozytywizm – rok szkolny) z kulturą oraz zjawiskami społeczno-politycznymi i zastosować je w interpretacji utworów literackich z kanonu lektury podstawowej;
- umie oceniać i wartościować poznane dzieła, uzasadniając swój sąd;
- gromadzi, porządkuje i wykorzystuje materiały z naukowych źródeł;
- w interpretacji utworów wykorzystuje trafnie potrzebne konteksty własne i poznane w toku nauki szkolnej;
- analizuje teksty literackie ze wskazaniem funkcji użytych środków stylistycznych;
- interpretuje różne teksty kultury;
- wzbogaca swoją wypowiedź pozajęzykowymi środkami,
- korzysta z literatury naukowej, dokonuje krytycznej selekcji źródeł
- tworzy teksty o wyższym stopniu złożoności.

Kompozycja:

Kryteria jak na ocenę dobrą.

Język:

- bogate słownictwo;
- przestrzeganie etykiety językowej;
- stosowanie terminologii naukowej.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który powinien umieć to, co na ocenę dopuszczającą i dostateczną, i oprócz tego:

- scharakteryzować literackie wzorce osobowe;

- porównać idee nowej epoki literackiej z poprzednimi (tradycje literackie, staropolskie i oświeceniowe, romantyczne i pozytywistyczne, młodopolskie i awangardowe, konteksty biblijne i antyczne);
- scharakteryzować utwory będące ilustracją idei poszczególnych epok literackich (romantyzm – I półrocze, romantyzm i pozytywizm – rok szkolny);
- scharakteryzować utwory w powiązaniu z klasyfikacją tematyczną, gatunkową, estetyczną, filozoficzną;
- porównać różne dziedziny sztuki, literatury, malarstwa, muzyki, teatru, filmu;
- powiązać fakty historyczne z faktami literackimi;
- scharakteryzować cechy językowe utworów literackich;
- gromadzić, porządkować i wykorzystywać w wypowiedziach ustnych materiały z różnych źródeł o literaturze, teatrze, filmie czy innych dziedzinach sztuki;
- analizować typowe dla epoki i autora teksty ze wskazaniem dominanty interpretacyjnej.

Kompozycja:

- wypowiedź zawiera wyraźnie postawioną tezę, argumenty i sady.

Język:

- bogate słownictwo;
- przestrzeganie etykiety językowej.

Ocenę **dostateczną** otrzymuje uczeń, który powinien znać wiadomości wymienione na ocenę dopuszczającą i oprócz tego umieć:

- streścić wybrane wątki lektur podstawowych;
- wyjaśnić idee poszczególnych epok literackich (romantyzm – I półrocze, romantyzm i pozytywizm – rok szkolny);
- umieć powiązać fakty literackie z najważniejszymi zdarzeniami historycznymi i społecznymi;
- rozpoznać gatunki literackie: epos, oda, pieśń, hymn, bajka, komedia, ballada, powieść poetycka, dramat romantyczny, powieść realistyczna, powieść psychologiczna;
- wyróżnić cechy kierunków filozoficznych, artystycznych w konkretnych utworach literackich;
- wyjaśnić funkcjonalność środków artystycznych w utworze;
- wskazać przykłady grup literackich;
- wskazać w literaturze przykłady poznanych środków stylistycznych, rozpoznać cytaty;
- rozpoznać niektóre cechy języka i stylów utworów oraz epok;
- zauważać funkcjonalność środków językowych w utworze;
- rozumieć funkcje manipulacji językowej.

Kompozycja:

- wypowiedź dość spójna i uporządkowana;
- logiczny ciąg wypowiedzi może ulegać zaburzeniu.

Język:

- przestrzeganie zasad poprawności właściwych dla języka mówionego;
- wypowiedź komunikatywna;
- nieliczne błędy językowe.

Ocenę **dopuszczającą** otrzymuje uczeń, który powinien:

- znać tytuły i autorów utworów literackich wskazanych w kanonie lektury podstawowej oraz wybranych z listy z lektur uzupełniających;
- charakteryzować bohaterów literackich, kolejność zdarzeń;
- wskazać czas i miejsce akcji;
- określić główne idee epok literackich (romantyzm – I półrocze, romantyzm i pozytywizm – rok szkolny);
- rozpoznawać w utworach wartości uniwersalne i narodowe;
- odtworzyć z pamięci definicje prądów i kierunków artystycznych oraz filozoficznych, charakterystycznych dla poszczególnych epok literackich (romantyzm – I półrocze, romantyzm i pozytywizm – rok szkolny) – racjonalizm, sceptycyzm, mistycyzm, empiryzm, sensualizm, liberalizm, filozofia krytyczna, deizm, ateizm, powrót do natury, irracjonalizm, indywidualizm, heglizm, mesjanizm

romantyczny, providencjalizm, dialektyka, panteizm, orientalizm, millennializm, prometeizm, katastrofizm, naród, z pomocą nauczyciela wskazać je w tekstach z listy lektur obowiązkowych.

- zna pojęcia związane z dramatem klasycznym i romantycznym,
- zna motywy dominujące w danych epokach: matki, buntownika, miłości, nieszczęśliwej miłości, cierpienia, pracy, podróży do utopii, grzechu, wędrówki; arkadii, exegi monumentum, vanitas, ojczyzny, axis mundi, walki o wolność, egzotycznego wschodu, ludowości, fantastyki, korespondencji dwóch światów, winy i odpowiedzialności, pracy, patriotyzmu, miasta, emancypacji kobiet, asymilacji Żydów
- zna i z pomocą nauczyciela potrafi wskazać cechy bohatera romantycznego (w tym bajronicznego, werterycznego, faustowskiego, wallenrodycznego)
- zna i z pomocą nauczyciela potrafi wskazać w lekturach obowiązkowych wzorce osobowe charakterystyczne dla poznawanej epoki: buntownik, homko viator, bohater tragiczny, bohater sentymentalny, antywzorzec – żona modna, fircyk, poeta – wieszcz, nieszczęśliwy kochanek, spiskowiec, mściciel, szaleniec, patriota, działacz gospodarczy, uczony, inteligent, idealista, kobieta niezależna, prosty człowiek;
- w interpretacji utworów literackich odwołuje się do tekstów poznanych w szkole podstawowej, w tym: trenów, pieśni Jana Kochanowskiego, bajek Ignacego Krasickiego, *Dziadów* cz. II, *Pana Tadeusza* Adama Mickiewicza, *Zemsty* Aleksandra Fredry, *Balladyny* Juliusza Słowackiego; a także lektur poznanych w cyklu kształcenia w szkole średniej.
- wskazać podstawowe środki artystyczne w utworze i określić ich funkcję, np. symbol, alegorię, metaforę, porównanie, obraz poetycki, oksymoron, peryfrazę, eufonię, hiperbolę, antytezę, paralelizm, wyliczenie, epiforę, elipsę, przerzutnię;
- rozpoznać w tekstach i wskazać funkcję: ironii, autoironii, komizmu, tragizmu, humoru, patosu, groteski;
- znać podstawy gramatyki i ortografii polskiej; wykorzystywać wiedzę z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni do tworzenia własnych wypowiedzi i w interpretacji tekstów.
- dostrzegać rażące błędy językowe;
- rozpoznać charakter komunikatu (znak językowy, nadawca, odbiorca, kod, kontekst, kontakt, swoiste cechy kodu);
- rozpoznać informatywną, ekspresywną, impresywną i poetycką funkcję języka;
- dostrzec naruszenia estetyki wypowiedzi i przejawy manipulacji, dezinformacji, postprawdy, stereotypu, bańki informacyjnej, wiralności – rozpoznawać je w tekstach kultury i z pomocą nauczyciela charakteryzować je;
- rozróżniać pojęcie stylu i stylizacji (archaizacji, dialektyzacji, kolokwializacji, stylizacji środowiskowej, biblijnej, mitologicznej), rozumieć ich znaczenie w tekście;
- określać rodzaje zapożyczeń i ich funkcjonowanie w polszczyźnie różnych epok;
- rozpoznawać słownictwo o charakterze wartościującym, odróżniać słownictwo neutralne od słownictwa o zabarwieniu emocjonalnym, oficjalne od potocznego;
- rozpoznaje rodzaje stylizacji (archaizacja, kolokwializacja, stylizacja biblijna i mitologiczna)
- rozróżniać style funkcjonalne w polszczyźnie oraz rozumieć zasady ich stosowania;
- stosować retoryczne zasady kompozycyjne w tworzeniu własnego tekstu; rozróżniać typy argumentów; z pomocą nauczyciela wyjaśnić w jaki sposób środki retoryczne (np. pytania retoryczne, wyliczenia, wykrzyknienia, paralelizmy, powtórzenia, apostrofy) oddziałują na odbiorcę;
- odróżniać streszczenie od parafrazy;
- tworzyć wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym, referat, szkic interpretacyjny, szkic krytyczny, definicję, hasło encyklopedyczne, notatkę syntetyzującą, plan kompozycyjny i dekompozycyjny tekstów argumentacyjnych;
- tworzyć wypowiedzi argumentacyjne spełniające warunki polecenia (tzn. zawierające jasno określone stanowisko oraz argumenty);
- formułować argumenty na podstawie tekstów lektur obowiązkowych oraz znanych kontekstów i przeprowadzać częściowo logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów.

Kompozycja:

- wypowiedź na ogół spójna i uporządkowana;
- dopuszczalne zaburzenia logicznego ciągu wypowiedzi.

Język:

- wypowiedź komunikatywna;
- przestrzeganie zasad poprawności dla języka mówionego;
- błędy językowe

Wszystkie wypowiedzi pisemne muszą być czytelne!

Dostosowanie wymagań edukacyjnych z języka polskiego dla ucznia z orzeczonymi specyficznymi trudnościami w pisaniu i czytaniu:

- Ucznia dyslektycznego na zajęciach języka polskiego obowiązują i dotyczą wszystkie wymagania i kryteria ocen oraz formy pracy i sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych określone wymaganiami i kryteriami ocen dla wszystkich pozostałych uczniów. W niektórych przypadkach (niżej wymienionych) uczeń z dysfunkcją będzie traktowany inaczej ze względu na specyfikę i charakter napotykanymi trudnościami.
- Uczeń posługuje się wszystkimi formami wypowiedzi pisemnej, przy czym o ocenie decyduje treść i zawartość merytoryczna, w mniejszym stopniu poprawność ortograficzna (ocenia się stopień nasilenia rażących błędów).
- Sprawdziany i kartkówki oceniane są na podstawie poziomu opanowanej wiedzy, stylu i poprawności językowej z pominięciem poprawności ortograficznej.
- Uczeń wykonuje wszystkie zadania domowe, systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy, przy czym stara się w domu korygować błędy zawsze korzystając ze „Słownika ortograficznego”.
- Czas pisania sprawdzianu, kartkówki lub wypracowania klasowego może zostać wydłużony, o ile wynika to z zaleceń Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej.

Lista lektur:

- a) Lektury obowiązkowe:
 - Bolesław Prus *Lalka*
 - Henryk Sienkiewicz *Potop*
 - Fiodor Dostojewski *Zbrodnia i kara*
- b) Lektury uzupełniające (do wyboru):
 - Eliza Orzeszkowa *Nad Niemnem*, *Gloria victis*
 - Maria Konopnicka – wybór wierszy